

Studenti JAMU nabídnou současnou litevskou hru Několik rozhovorů o (Kristu)

Hru současné litevské autorky Teklė Kavtaradzė nazvanou Několik rozhovorů o (Kristu) představí v české premiéře studenti činoherního herectví z Divadelní fakulty brněnské JAMU. První tuzemské uvedení textu v režii Sary Čermákové se uskuteční v neděli 26. března v 19 hodin ve studiu Marta, první repríza o den později.

Hra pojednává o mladých lidech, kteří jsou na rozcestí a musejí překonat svůj strach z neznáma, z toho, co bude. „Žánrově se asi nejvíc text blíží road movie, ale není to movie, takže je potřeba toto vymezení brát trochu s rezervou. Hra vznikla na objednávku Litevského národního divadla ve Vilniusu, my jsme se rozhodli text rozžít přidáním sboru, který je prodlouženou rukou záhadného hrdiny Liudase,“ poznamenal ke scénáři dramaturg inscenace Patrik Boušek. Tvůrčí tým doplňují kupříkladu překladatelky textu mladé autorky (ročník 1990) Tereza Kabeláčová a Markéta Škodová.

„Jedná se o mozaiku příběhů, které jsou všechny o tom stejném. Překonat strach. Osudy se přelévají a promíchávají. Liudas jim dodává řád. Je to inscenace o mladých lidech, ale nejen pro mladé lidi,“ uvedla režisérka Sára Čermáková.

Inscenaci dotváří zajímavá znaková scéna Magdalény Paráčkové, která vytvořila prostá dřevěná mola, protínající se ve tvaru kříže. A k tomu navrhla subtilní kostýmy společenského, civilního oděvu. Hudební výbava inscenace od Tomáše Žilinského podle režie slouží jako prostředek ke komunikaci s postavami ve hře: „Tomáš je takovým naším Djem, co mixuje s našimi životy.“

Co konkrétního, nového či heretického se divák z inscenace dozví o Kristu figurujícím v názvu celé hry? „Nového se divák nedozví asi nic. Možná otčenáš. Spíš jde o různé pohledy na Krista, ale nejen na Krista, dá se mluvit i o osudu a jiných principech, co řídí naše životy. Někdy jeho konání pomáhá a někdy je nám nepříjemné. V textu funguje Kristus jako vodítko. A v inscenaci taky. Ne každý se ho ale chytne,“ míní dramaturg Boušek.

Anotace představení na webu divadla Marta zní skoro bezútešně: „Není nic, co by nám mohlo posloužit jako opora. Kde ji vzít? Místo země beton. Místo vody Coca-Cola. Místo větru klimatizace. Místo ohně chlast. A místo boha pusto.“ Nečekejte však depresivní vize. „Sdělením naší inscenace je, že existuje naděje. Je potřeba se nebát a vykročit ze svého stínu. Opustit věci, které nás táhnou ke dnu a udělat krok dopředu. I kdyby to mělo být nepříjemné,“ vysvětlila mladá režisérka.

Více info:

Mgr. Luboš Mareček

Specialista pro vnější vztahy

Janáčkova akademie múzických umění v Brně

Beethovenova 2

662 15 Brno

mobil: +420 602 275 303

e-mail: marecek@jamu.cz